

உ
சிவமயம்

அமரர்
செல்வன் ஆலாலசுந்தரம் சதீஸ்
அவரின் இறைவனின் அரவணைப்பில் சென்றமை குறித்த

அமரகானியம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அமரர்

செல்வன் ஆலாலசுந்தரம் சதீஸ்

அவரின் இறைவனின் அரவணைப்பில் சென்றமை குறித்த

அமரகாவியம்

அன்பு

மானே மருக்கொழுந்தே
மங்காத ஒளிவிளக்கே
தேனே திரவியமே
தத்திக்கும் குலவிளக்கே
எம்வாழ்வு வளத்துக்காய்
பூம்புனலாய் பொழிந்தீரே
பனியாய் குளிர்ந்து மெழுகாய் உருகினீர்
குடையாய் நனைந்தீர்
கடலைப் போன்ற அரவணைப்பு
கற்றுணர்ந்த பாண்டித்தியம்
சுகங்களாய் உமது உதிரத்தை
எமக்களித்தீர் நாம் உள்ளத்தில்
நெய்யிட்டு இதயமதில் திரியிட்டுத்
தீபமேற்றி உமது பூப்பாதங்களில்
பாமாலையுடன் பூமாலை கிட்டு
கண்ணிரைக் காணிக்கையாக்கி
உமது இதயமதில் கீம்மலரினைச்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

அன்பு அன்னை

திரு. திருமதி. அருட்குமார்

குடும்பத்தினர்

சிவமயம்

அன்னை
அரவணைப்பில்
21/01/1983

ஆண்டவன்
அரவணைப்பில்
12/10/2006

அமரர்

செல்வன் ஆலாலசுந்தரம் சதீஸ்

திதி நிர்ணய வெண்பா
ஆண்டு வியத்தில் புரட்டாதி திங்கள்
பூண்ட அபரபக்க சஷ்டியதில்
மாண்புடைய செல்வப்பாலகன்
ஆலாலசுந்தரம் சதீஸ் வியப்புடனே
பந்தமதை விட்டு எம்மானடி எய்தனனே.

உ-
சிவாயம்

திருவருட்பாக்கள்

விநாயகர் துதி

பவளமால் வரையில் நிலவெறிப்பது போல்
பரந்த நீற்றமுக பச்சுடம்பில்
திவள மாதுடன் நின்நாடிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் றொடித் தொருகரத்தும்
தரித்துயர் கிரிப்புறத் தொழுதூங்
கவளமா களிற்றினீ திருமுகம் படைத்த
கடவுளை நினைந்து கைதொழுவாம்

தேவாரம்

ஒருவனாயுலகேத்த நின்ற நாளோ
வோருருவே மூவுருவமான நாளோ
கருவனாய்க் காலனை முன்காய்ந்த நாளோ
காமனையும் கண்ணளலால் விழித்த நாளோ
மருவனாய் மண்ணும் விண்ணுந் தெரிந்த நாளோ
மான்மறிக்கை யேந்தியோர் மாதோர் பாகம்
திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே.

திருவாசகம்

ஒப்பினக்கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துன் ஒளிகின்ற ஒளியே
மெய்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
விழுமிய தளித்ததோர் அன்பே

செப்புதற்கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
 செல்வமே சிவபெருமானே
 எய்ப்பிடித் துன்னை சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவதிகையே

திருவிசையா

செம்பொன் னே பவளக் குன்றமே நின்
 திசைமுகன் மான்முதற் கூட்டத்
 தன்பரானவர்கள் பருகும் ஆரமுதே
 யத்தனே பித்தனே னுடைய
 சம்புவே யணுவே தானுவே சிவனே
 சங்கரா சாட்டியக் குடியார்க்
 கின்பனே யெங்கும் ஒழிவற நிறைந்தே
 திருக்கையி லிருந்தவா றியம்பே

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குமாத்தில்
 அணியுடை ஆதிரைநாள்
 நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி
 இரவியும் இந்திரனும்
 நேரார் வீதியில் தேவர் குமாங்கள்
 திசையனைத்தும் நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்பராணம்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
 அற்புதக் கோலம் நீடியருமறைச் சிரத்தின் மேலாள்
 சிற்பர வியோமாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்ற
 பொற்புட னடஞ் செய்கின்ற பூங்கடல் போற்றி போற்றி

திருப்புகழ்

கருவினூருவாகி வந்து வயதளவிலே வளர்ந்து
 கலைகள் பலவே தெரிந்து மதனாலே
 கரிய குழல் மாதர்தங்க ளடிசுவடு மார்புகைத்து
 கவலை பெரிதாகி நொந்து மிகவாடி
 அரகரசிவாய வென்று தினமுநினை யாமல் நின்று
 அறுசமய நீதி யொன்று மறியாமல்
 அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலைவாசல் நின்று
 அருதினமு நாண மின்றி யுழிவேனோ

உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாணரங்கர்
 உலக ளவு மால் மகிழ்ந்த மருகோனே
 உபயகுல தீபதங்க விருதுகவி ராஜசிங்க
 உறைபுகலி யூரிலன்று வருவோனே
 பரவை மனை மீதிலன்று ஒருபொழுதுதாது சன்ற
 பரமனருளால் வளர்ந்த குமரேசா
 பகையசுரர் சேனைகொன்று அமரர் சிறைமிளவென்று
 பழனிமலை மீதில்நின்ற பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ்சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை யரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
திருவாசகச் சிறப்பு (திருவாசகம்)
 தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந் தளைநீக்கி
 அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
 மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரொங்கோன்
 திருவா சகமென்னுந் தேன்.

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்றாள் வாழ்க!
 இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
 கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
 ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
 ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
 வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கராங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன் கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
 ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
 தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடிபோற்றி
 நேயத்தேநின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவன் அடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
 சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்

சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்நுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண் நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமா னநாம் விமலா
 பொய் ஆயினவெல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞானமாகி மிளிவுகின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் றொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே

மாற்றும் மனம் கழிய நின்றமறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய் கலந்தாற்போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களுள் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங் கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள்உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனேதேனார முதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேசஅருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஔராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்கும்எங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சூடொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வைபுகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து விரைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரு ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஸ்கந்த குரு கவசம்

கலியுகத் தெய்வமே கந்தனுக்கு மூத்தோனே
 மூலிக வாகனனே மூலப் பொருளானே
 ஸ்கந்தகுரு கவசத்தைக் கலிதோசம் நீங்கிடவே
 திருவடியின் திருவருளால் செபுகின்றேன் காத்தருள்வாய்
 சித்தி வினாயக ஐயமருள் போற்றுகின்றேன்
 சிற்பர கணபதே நற்கதியும் தந்தருள் வாய்
 கணபதி தாளிணையைக் கருத்தினில் வைத்திட்டேன்
 அச்சம் தீர்த் தென்னை ரகுகித்திடுவீரே
 ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
 சரவணபவ குஹா சரணம் சரணம்
 குருகுகா சரணம் குருபராச ரணம்
 சரண மடைந்திட்டேன் கந்தா சரணம்
 தனைத்தா னறிந்து நான் தன்மயமாகிடவே
 ஸ்கந்தகிரி குருநாதா தந்திடுவீர் ஞானமுமே
 தத்தகிரி குருநாதா வந்திடுவீர் வந்திடுவீர்
 அவதாத ஸத்தகுருவாய் ஆண்டவனே வந்திடுவீர்
 அன்புருவாய் வந்தென்னை ஆட்கொண்ட குருபரனே
 அறம் பொருளின்பம் வீடுமே தந்தருள்வாய்
 தந்திடுவாய் வரமதனை ஸ்கந்தகுருநாதா
 சண்முகா சரணம் சரணம் ஸ்கந்த குரோ
 காத்திடுவாய் காத்திடுவாய் ஸ்கந்தகுரு நாதா
 போற்றிடுவேன் போற்றிடுவேன் புவனகுரு நாதா
 போற்றி போற்றி ஸ்கந்தாபோற்றி
 போற்றி போற்றி முருகா போற்றி
 அறுமுகா போற்றி அருபதம் அருள்வாய்
 தகப்பன் சாமியே என் இதயத்துள் தங்கிடுவாய்
 ஸ்வாமி மலைதனில் சொன்னதனைச் சொல்லிடுவாய்

சிவகுருநாதா செப்பிடுவாய் பிரணவமதை
 அகக்கண் திறக்க அருள்வாய் உபதேசம்
 திக்கெல்லாம் வென்று ததிருச் செந்தில் அமாந்தோனே
 ஆறுமுக ஸ்வாமியெ யுன்னை அருட்ஜோதியாய்க் காண
 அகத்துள்ளே குமரா நீ அன்புமயமாய் வருவாய்
 அமரத் தன்மையினை அனுக்ரஹித் திடுவாயெ
 வேலுடைக் குமரா நீ வித்தைபும் தந்தருள்வாய்
 வேல்கொண்டு வந்திடுவாய். காலனை விரட்டிடவே
 தேவரைக் காத்த திருச்செந்தி லாண்டவனே
 திருமுருகன் பூண்டியிலே திவ்யஜோதி யானகந்தா
 திருமலை முருகாநீ திடஞான மருள் புரிவாய்
 செல்லமுத்தக் குமரா மும்மல மகற்றிடுவாய்
 அடிமுடி யறிய வெண்ணா அண்ணா மலையோனே
 அருணாசலக் குமரா. அருணகிரிக் கருளிவா
 திருப்பரங் கிரிகுஹனே தீர்த்திடுவாய் வினைமுழுதும்
 திருத்தணி வேல் முருகா தீரனாய் ஆக்கிடுவாய்
 எட்டுக்குடிக்குமரா ஏவல் பின்னி சூனியத்தை
 பகைவர் சூதுவாதுகளை வேல்கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 எல்லாப் பலன்களும் எனக்குக் கிடைத்திடவே
 எங்கும நிறைந்த கந்தா என்கண் முருகா நீ
 என்னுள் ளறிவாய் நீ உள்ளொளியாய் வந்தருள்வாய்
 திருப்போளூர் மாமுருகா திருவடியெ சரணமையா
 அறிவொளியாய் வந்துநீ அகக்கண்ணை திறந்திடுவாய்
 திருச்செந்தூர் ஷண்முகனை ஐகத்குருவிற் கருளியவா
 ஐகத்குரோ சிவகுமரா சித்தமலம் அகற்றிடுவாய்
 செங்கோட்டு வேலவனே சிவானு பூதிதாரும்
 சிக்கல் சிங்காரா ஜீவனைச்சிவ னாக்கிடுவாய்

குணரக் குடிசுமரா குருகுகனாய் வந்திடப்பா
 குமரகிரிப் பெருமானே மனதையும் மாய்த்திடுவீர்
 பச்சை மலை முருகா இச்சையைக் களைத்திடப்பா
 பவழமலை ஆண்டவனே பாவங்களைப் போக்கிடபோ
 விராலிமலை ஷண்முகனே விரைவில்நீ வந்திடப்பா
 வயலூர் குமாரகுரோ ஞானவரபெனக் கருள்வீரே
 வெண்கணை மலைமுருகா மெய்வீட்டைத் தந்திடுவீர்
 கதிர்காம வேலவனே மனமாயை அகற்றிடுவீர்
 காந்த மலைக்குமரா கருத்துள் வந்திடுவீர்
 மயிலத்த முரகாநீ மனத்தகத்தள் வந்திடுவீர்
 கந்சமலைக் சித்தகுரோ கண்ணொளியாய் வந்திடுவீர்
 குமரமலைக் குருநாதா கவலையெல்லாம் போக்கிடுவீர்
 வள்ளிமலை வேல்முருகா வேல்கொண்டு வந்திடுவீர்
 வடபழனி யாண்டவனெ வல்வினைகள் போக்கிடுவீர்
 ஏழுமலை யாண்டவனே எத்திக்கும் காத்திடுவீர்
 ஏழ்மையகற்றி கந்தா அமபயம் போக்கிடுவீர்
 அசையாத நெஞ்சத்தில் அறிவாக நீ அருள்வாய்
 அறுபடைக் குமரா மயில்ஏறி வந்திடுவாய்
 பணிவதே பணியென்று பணித்தனை நீ எனக்கு
 பணிந்தேன் கந்தா உன்பாதம் பணிதவப்பேன்
 அருட்பெருஞ் ஜோதியே அன்பெனக் கருள்வாயே
 படர்ந்த அன்பினைநீ பரப்பிரம்பம் என்றனையே
 உலகெங்கு முள்ளது ஒருபொருள் அன்பேதான்
 உள்ளுயிராகி இருப்பதும் அன்பென்றாய்
 அன்பேகுமரன் அன்பே ஸ்கந்தன்
 அன்பே ஓமெனும் அருள் மந்திரம் என்றாய்
 என்பே உள்ளத்திலே அசையாது அமர்ந்திடுமார்
 சக்தியைத் தந்து தடுத்தாட் கொண்டிடவும்

வருவாய் அன்பனால் வந்தருள் ஸ்கந்தகுரோ
 யாவார்க்கும் இனியன் நீ யாவார்க்கும் எளியன் நீ
 யாவார்க்கும் ஒளியன் நீ யாவார்க்கும் மாணாய் நீ
 உனக்கொரு கோயிலைஎன் அகத்துள்ளே புனைவேனோ
 சிவசக்திக் குமரா சரணம் சரணமையா!
 அபாயம் தவிர்த்து தடுத்தாட் கொண்டருள்வாய்
 நிழல் வெய்யில் நீர்நெருப்பு மண்காற்று வானதிலும்
 பகைமையை அகற்றி அபயமளித் திருவீர்
 உணர்விலே ஒன்றி என்னை நிர்மலாம் மாக்கிடுவாய்
 யானென தற்றமெய்ஞ் ஞானம் அருள்வாய் நீ
 முக்திக்கு வித்தான முருகா கந்தா!
 சதிர்மறை போற்றும் ஷண்முக நாதா
 ஆகமம் ஏத்தும் அம்பிகைப் புதல்வா
 ஏழையைக் காக்கநீ வேலேந்தி வந்திடுவாய்
 தாயாய்த் தந்தையாய் முருகா தக்கணம் நீ வருவாய்
 சக்தியும் சிவனுமாய்ச் சடுதியில் நீ வருவாய்
 பரம்பொருளான பாலனே ஸ்கந்தகுரோ
 ஆதிமூலமே அருள்வால் உருவாய் நீ
 அடியனைக் காத்திட அறிவாய்வந் தருள்வாய்
 உள்ளொளியாய் முருகா உடனே நீ வா வா வா
 தேவாதிதேவ சிவகுரோ வா வா வா
 வேலாயுதத்துடன் குமரா விரைவில் நீ வந்திடப்பா
 காண்ப யாவுமாய்க் கண்கண்ட தெய்வமாய்
 வேதச் சுடரோய் மெய்கண்ட தெய்வமாய்
 மித்தையாம் இவ்வுலகை பித்தையென் றறிந்திடச் செய்
 அபயம் அபயம் கந்தா அபயமென்ஹகின்றேன்
 அமைதியை வேண்டிய ஆறுமுகவா வாவென்றேன்
 உன்துணை வேண்டினேன் உமையவள் குமரா கேள்.

அச்சம் அகற்றிடுவாய் அமைதியைத் தந்திடுவாய்
 வேண்டிய துன்னருளே அருள்வதுன் கடனேயாம்
 உன்அருளாலே உன்தாள் வணங்கிட்டேன்
 அட்டமாக சித்திகளை அடியனுக் அருளிட்ப்பா
 அஐயை வழியிலே அசையாம லிருத்திவிடு
 சித்தர்கள் போற்றிடும் ஞானசித்தியும் தந்துவிடு
 சிவானந்தத் தேனில் திளைத்திடவே செய்துவிடு
 அருள்ஒளிக் காட்சியை அகத்தள்ளே காட்டிவிடு
 அறிவை அறிந்திடும் அவ்வருளையும் நீ தந்துவிடு
 அனுக்ரஹித் திடுவாய் ஆதிசுரு நாதா கேள்
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்த குருநாதா!
 தத்துவம் மறந்து தன்னையும் நான் மறந்து
 நல்லதும் கெட்டதும் நானென்பதும் மறந்தும்
 பாவபுண் ணியத்தோடு பரலோகம் மறந்திடச்செய்
 அருள்வெளி விட்டிவனை அகலா திருத்திடுவாய்
 அடிமையைக் காததிடுவாய் ஆறுமுகக் கந்தகுரோ
 சித்தியிலே பெரிய ஞானசித்தி நீ அருள
 சீக்கிரமே வருவாய் சிவானந்தம் தருவாய்
 சிவானந்தம் தந்தருளிச் சிவசித்தராக்கிடுவாய்
 சிவனைப் பொலென்னைச் செய்வ துன்கடனே
 சிவசத் குருநாதா சிவசத் குருநாதா!
 ஸ்கந்த குருநாதா கதறுகின்றேன் கேட்டிடுவாய்
 தாளினைப் பிடித்தேன் தந்திடு வரமெனக்கு
 திருவருட்சக்தியைத் தந்தாட் கொண்டிடுவாய்
 சத்ரு பகைவர்களை ஷண்முகா ஒழித்திட்டு
 கிழக்குத் திசையிலிருந்து க்ருபாகரா காப்பாற்றும்
 தென்கிழக்குத் திசையிலிருந்து தீனபந்தோ காப்பாற்றும்
 தென்திசையிலும் மென்னை திருவருளால் காப்பாற்றும்

தென்மேற்கிலு மென்னை திறல்வேலால் காப்பாற்றும்
 மேற்குத் திக்கிலென்னை மால்மருகா - ரகழிப்பாய்
 வடமேற்கிலுமென்னை மயிலோனே ரகழிப்பாய்
 வடக்கிலென்னைக் காப்பாற்ற வந்திடுவல் சக்குருவாய்
 வடகிழக்கில் எனக்காக மயில்மீது வருவீரே
 பத்துதிக்குத் தோறுமெனைப் பறந்துவந்து ரகழிப்பாய்
 என்திசையையும் சிரசினையும் சிவகுரேலா ரகழிப்பாய்
 நெற்றியும் புருவமும் நின்தருள் காக்கட்டும்
 புருவங்களுக்கிடையே புருஷோத்மன் காக்கட்டும்
 கண்களிரண்டையும் கந்தவேல் காக்கட்டும்
 நாசிகளிரண்டையும் நல்லவெல் காக்கட்டும்
 செவிகளிரண்டையும் செவற்கொடி காக்கட்டும்
 கன்கங்களிரண்டையும் காங்கேயன் காக்கட்டும்
 உதட்டினையும்தான் உமாசுதன் காக்கட்டும்
 நாக்கை நம்முருகன் நயமுடன் காக்கட்டும்
 பற்களைக் கந்தன் பலம்கொண்டு காக்கட்டும்
 கழுத்தை ஸ்கந்தன் கைகளால் காக்கட்டும்
 தோள்களிரண்டையும் தூயவேல் காக்கட்டும்
 கைகள் விரல்களைக் கார்த்திகேயன் காக்கட்டும்
 மார்பையும் வயிற்றையும் வள்ளிமணாளன் காக்கட்டும்
 மனதையும் முருகன்கை மாத்தடிதான் காக்கட்டும்
 ஹருதயத்தில் ஸ்கந்தன் இனிதுநிலைத் திருக்கட்டும்
 உதரத்தை யெல்லாம் உமைமைந்தன் காக்கட்டும்
 நாபிகுறையும் லிங்கம் நவையுடையக் குத்ததோடு
 இடப்பை முழங்காலை இணையான கால்களையும்
 புறங்கால் விரல்களையும் பொருந்தும் உசிர் அனைத்தையம்
 உரோமத்து வாரமெல்லாம் உமைபாலா ரகழிப்பாய்
 தோல்ரத்தம் மஜிஜையையும் மாம்ஸமென்பு மேதஸையும்
 ஆறுமுகமவா காத்திடுவீர் அமரர்தலைவா காத்திடுவீர்

என் அஹங்காரமும்கற்றி அறிவொளியாயிருந்தும்
முருகா வெணைக் காக்க வேல் கொண்டு வந்திடுவீர்
பாபத்தைப் பொசுப்பிப் பாரெல்லாம் சிறப்புறவே
ஓம் ஸௌம் சரவணபவ ஸ்ரீம் ஹரீம் கலீம் என்றும்
க்ஸௌம் ஸௌம் நமஹவென்று சேர்த்திட்ட நாள்தோறும்
ஓமிரந்து நமஹவரை ஒன்றாகச் சேர்த்திட்டா
ஒன்றாகக் கூட்டியுமே உள்ளத்திலே இருத்தி
ஒருமனத் தோடுநீ உருவையும் ஏத்திட்டா
முருகனின் மூலமிது முழுமனத்தோ டேத்திட்டாய்
மும்மல மகன்றுவிடும் முக்கியுந்தன் கையிலுண்டாம்
முத்தியை வேண்டியுமே எத்திக்கும் செல்லவேண்டாம்
முருகன் இரப்பிடமே முக்தித்தல மாகுமப்பா
ஹருதயத்தில் முருகனை இருத்திவிடு இக்கணமே
இக்கணமே மூலமந்தரம் ஏத்திவிடு ஏத்திவிடு
மூலமதை ஏத்துவோர்க்குக் காலபய மில்லையடா
காலனை நீஜயிக்கக் கந்தனைப் பற்றிட்டா
சொன்னபடிசுச் செய்தால் சுப்ரமணிய குருநாதன்
தன்வொளிப் பெருஞ்சுடராய் உன்னுள்ளே தானிருப்பான்
ஐகமாயை ஐயித்திடுவே செப்பினேன் மூலமும்
மூலத்தை நீஜயித்தே முக்தனு மாகிட்டா
அகூர ரகூமிதை அன்புடன் ஐயித்துவிடல்
எண்ணிய தெல்லாம் கிட்டும் எமபயம் மகன்றோடும்
மூவுலகுமட் பூஜிக்கும் முருகனருள் முன்னிதகும்
பூவுலகில் இணையற்ற பூஜியனு மாவாய்°
கோடித்தரம் ஐயித்துக் கோடிகாண வேண்டுமப்பா
கோடிகாணச் சொன்னதை நீ நாடிடுவாய் மனமே
ஐன்மம் கடைத்தேற ஐயித்திடுவாய் கோடியுமே
வேதாந்த ரகசியமும் வெளியாக முன்னுள்ளெ
வேத சூக்குமத்தை விரைவாகப் பற்றிடலாம்

சுப்ரம் மண்புகரு ஜோதியாயுள் தோன்றிடுவான்
 அருட்பெருஞ் ஜோதியான ஆறுமுக ஸ்வாமியுமே
 அத்தர் முகமிர்து ஆட்கொள்வான் சத்தியமாய்
 சித்தியையம் முத்தியையும் ஸ்கந்தகுரு தந்திடுவான்
 நின்னையே நானவேண்டி நித்தமும் ஏற்றுகின்றேன்
 மெய்யறிவாகக் கந்தா தந்திடுவாய் இவனுள்ளேநீ
 வந்திடுவாய் மருவிடுவாய் படித்தறி வாகவே நீ
 பகுத்தறி வோடிவனைப் பார்த்திடச் செய்திடப்பா
 பகுத்தறிவான கந்தன் பரஞ்சுன்றில் இருக்கின்றார்
 பழனியில் நீயும் பழம்ஜோதி யானாய் நீ
 பிரமனுக் கருளியவா பிரணவப் பொருளோனே
 பிறவா வரமருளி பிரம்மமய மாக்கிடுவாய்
 திருச் செந் தூரில்நீ சத்திவேல் தாங்கிவிட்டாய்
 பழமுதிர்ச் சோலையில் பரஞ்சோதி மயமானாய்
 சுவாமிமலையிலே சிவசுவாமிக் கருளியக்
 குன்றுகள்தோறும் குருவாய் அமர்ந்திட்டோய்
 ஸ்கந்தக்கிரியை நீ சொந்தமாக்கி சொண்டனையே
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்தாசரம ஜோதியை
 பிறப்பையும் இறப்பையும் பெயர்த்தக் காத்திடுவாய்
 பிறவாமை என்கின்ற பெரவரம்நீ தந்திடுவாய்
 தத்தவக் குப்பையை மறந்திடச் செய்திடுவாய்
 எந்த நிலைப்பையும் எரித்து நீ காத்திடுவாய்
 ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
 சரணமடைந்திடேன் சடுதியில் வாருமே
 சரவணை பவனை சவணை பவனே
 உன்னரு ளாலெநான் உயிரோடிருக்கின்றேன்
 உயிருக்குயிரானகந்தா உன்னி லென்னைக் கரைத்திடப்பா
 என்னிலுன்னைக்காண எனக்குவரமருள்வாய்

சீக்கிரம் வந்து சிவசக்தியும் தந்தருள்வாய்
 இடகலை பிங்கலை ஏதும் அறிந்திலேன் நான்
 இந்திரிய மடக்கி இருந்து மறிகிலேன் நான்
 ஸ்கந்தா உன்திரவடிபைப் பற்றினேன் சிக்கெனவே
 சிக் கெனப் பற்றினேன் செப்பிடுவீர் உபதேசம்
 காமக் கசடுகள் யாவையும் களைந்திடுவாய்
 சித்த சக்தியும் ஐபமும் தந்திடுவாய்
 நிலைப்பெல்லாம் நின்னையெ நினைத்திடச் செய்திடுவாய்
 திருமுருகா வுன்னைத் திடமுற நினைத்திடவே
 திருவருள் தந்திடுவாய் திருவருள் தான் பொங்கிடவே
 திருவருள் ஒன்றியே நிலை பெறச் செய்திடுவாய்
 நிலைபெறச் செய்திடுவாய் நிதியானந்தமதில்
 நிதியா னந்தமே நின்னரு வாகையினால்
 அத்வை தானந்தத்தில் இமைப்பொழுது ஆழ்த்திடுவாய்
 ஞான பண்டிதா நான்மறை வித்தகா கேள்
 ஸ்கந்தகுருநாதா ஸ்கந்த குரு நாதா கெள்
 மெய்பொருள் காட்டி மேன்மை அடைந்திடச் செய்
 வினைகள் யாவையுமே வேல் கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 தாரித் திரியங்களையுன் தடிகொண்டு விரட்டிடுவாய்
 துக்கங்க ளனைத்தையும் தொலைதூரம் போக்கிடுவாய்
 பாப உடலைப் பரிசுத்தமாக்கிடுவாய்
 இன்ப துன்பத்தை இருவிழியாய் விரட்டிடுவாய்
 ஆசைப் பேய்களை அறவே நசுக்கிடுவாய்
 அகந்தைப் பிசாசை அழித்து ஒழித்திட்டா
 மெய்ப்பொருளாம் உன்னருளில் முருகா இருந்திடுவாய்
 கண்கண்ட தெய்வமே கலியுகவரதனை
 ஆறுமுகமானகுரோ அறிந்திட்டே னுன்மஹிமை
 இக்கணமே வருவாய் என் ஸ்கந்தகுருவே நீ

என்னைக் காத்திடவே எனக்கு நீ அருளிடவே
 அரைக் கணத்தில் நீயும் ஆடிவரு வாய்ப்பா
 வந்தென்னைத் தடுத்து வலிய ஆட்கொள் வரதகுரோ
 அன்புத் தெய்வமே ஆறுமுக மானவனே
 சுப்ரம் மணியனை சோகம் அகற்றிடுவாய்
 ஞான ஸ்கந்தரே ஞானம் அருள்வாய் நீ
 ஞான தண்டபணியே என்னை ஞானபண்டித னாக்கிடுவாய்
 அகந்தையெலா மறித்து அன்பினை உண்டிடுவாய்
 அன்புமயமாக்கி ஆட்கொள்ளு வாய்ப்பா
 அன்பை என்னுள்ளத்தில் அசைவின்றி நிறுத்திவிடு
 அன்பையே கண்ணாக ஆக்கிக் காத்திடுவாய்
 உள்ளும் புறமும் உன்னரளாம் அன்பையே
 உறுதியாக நானும் பற்றிட உவந்திடுவாய்
 எல்லையில்லாத அன்பே இறைவெளி என்றாய் நீ
 அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் அன்பென்றாய்
 அன்பெ சிவமும் அன்பெ சக்தியும்
 அன்பே ஹரியும் அன்பே பிரம்மனும்
 அன்பே தேவரும் அன்பே மனிதரும்
 அன்பே நீயும் அன்பே நானும்
 அன்பே சத்தியம் அன்பே நித்தியம்
 அன்பே சாந்தம் அன்பே ஆனந்தம்
 அன்பே மௌனம் அன்பே மோகும்
 அன்பே பிரம்மமும் அன்பே அனைத்துமென்றாய்
 அன்பிலாத இடம் அங்குமிங்கு மில்லை யென்றாய்
 எங்கும் நிறைந்த அன்பெ என குருநாதனப்பா
 அன்பில் உறையும் அருட்குரு நாதரேதான்
 ஸ்கந்தாசர் மத்தில் ஸ்கந்தகுரு வானான் காண்
 மூவரும் தேவரும் முனிவரும் போற்றிடவே

ஸ்கந்தாசர் மத்தில் ஸ்கந்தகுரு வானான்காண்
 மூவரும் வேரும் முனிவரும் போற்றிடுவே
 ஸ்கந்தாச் ரமந்தனினில் ஸ்கந்த ஜோதியுமாய்
 ஆத்மஜோதியுமாய் அமர்ந்திட்ட ஸ்கந்தகுரு
 இருளை அகற்றிடவே எழுந்திட்ட எங்கள் குரு
 எல்லை யில்லாத உன்இறை வெளியைக் காட்டிடுவாய்
 முக்தியைத் தந்திடுவாய் மூவரும் போற்றிடவே
 நம்பினேன் உன்சையே நம்பினேன் ஸ்கந்தகுரோ
 உனையன்றி இவ்வுலகில் ஒன்றுமில்லை என்றுணர்ந்தேன்
 நன்கறிந்து கொண்டேன் நானும் உனதருளால்
 விட்டிட மாட்டேன் கந்தா வீடதருள்வீரே
 நடு நெற்றித் தானத்து நானுனைத் தியானிப்பேன்
 பிரம மந்திரத்தைப் போதித்து வந்திடுவாய்
 சுமுமுனை மார்க்கமாய் ஜேரியைக் காட்டிடுவாய்
 சிவயோகி யாகளனைச் செய்தும் குருநாதா
 ஆசை அறுத்து அரனடியைக் காட்டிவிடும்
 மெய்யடியாராக்கி மெய்வீட்டில் இருத்திவிடும்
 கொங்குநாட்டிலே கோரியல் கொண்ட ஸ்கந்தகுரோ
 கொல்லிமலை மேலே குமரகுரு வானவனே
 கஞ்சமலை சித்தர்போற்றும் ஸ்கந்தகிரி குருநாதா
 கருவூரார் போற்றும் காங்கேயா ஸ்கந்தகுரோ
 மருதமலைச்சித்தன் மகிழ்ந்துபணி பரமகுரோ
 சென்றிமலைக் குமரா சித்தர்க் கருள்வோனே
 சிவவாக்கிய சித்தருனைச் சிவன் மலையில் போற்றுவரே
 பழனியில் போகருமே பாரோர்வாழப் பிரதிஷ்டித்தான்
 புலிப்பாணி சித்தர்களால் புடைசூழ்ந்த குமரகுரோ
 கொங்கில் மலிந்திட்ட ஸ்கந்தகுருநாதா
 கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளையுள்ளம் அருள்வீரே
 கற்றவர்க ளோடென்னைக் களிப்புறச் செய்திடுமே

உலகெங்கும் நிறைந்திருந்தும் கந்தகுரு உள்ள இடம்
 ஸ்கந்தகிரி என்பதை நான் கண்டுகொண்டேன்
 கண்டுகொண்டேன்
 நால்வர் அருணாகிரி நவமிரண்டு சித்தர்களும்
 பக்தர்களும் போற்றும் பழனிமலை முருகாகேள்
 கொங்கு தேசத்திலே குன்றுதோறும் குடிகொண்டோய்
 சீலம் நிறைந்த சேலம்மா நகரத்தில்
 கன்னிமார் ஓடையின்மேல் ஸ்கந்தகிரி அதனில்
 ஸ்கந்தாச் ரமத்தினிலே ஞானஸ்கந்த சக்குருவாய்
 அமர்ந்திருக்கும் ஜோதியே ஆதிமூலமானருரோ
 அயர்ச்சியை நீக்கிடுவாய் என் தளர்ச்சியை அகற்றிடுவாய்
 சுகவனே சண்முகனை சுப்ரமண்ய ஜோதியெ
 பேரீன்ப மகிழ்ச்சியையும் பெருகிடச் செய்திடப்பா
 பரமானந்தமதில் எனமறக்கப் பாலிப்பாய்
 மால் முரகா வள்ளிமணவாளா ஸ்கந்தகுரோ
 சிவகுமரா உன்கோயில் ஸ்கந்தகிரி என்றுணர்ந்தேன்
 ஜோதிப் பிறம்பான சுந்தரனே பழனியப்பா
 சிவஞானப் பழமான ஸ்கந்தகுரு நாதா
 பழம்நீ என்றதினால் பழனிமலை யிருந்தாயோ
 திருவா வினன்குடியில் திருமுரகனானையோ
 குமரா முரகா குருகா வெலவனே
 அகத்தியர்க் குத்தந்து ஆட்கொண்டாய் தமிழகத்தை
 கலியுக வரதனென்னு கலசமுனி உனைப் புகழ்ந்தான்
 ஓளவைக்கு அருள்செய்த அறுமுகா ஸ்கந்தகுரோ
 ஒழக்கமொடு கருணையையும் தவத்தையும் தந்தருள்வாய்
 போகருக் கருள் செய்த புவனே சுந்தரனே
 தண்டபாணித் தெய்வமே தடுத்தாட் கொண்டிடப்பா
 ஆண்டிக் கோலத்தில் அணைத்திடுவாய் தண்டுடனே
 தெய்வங்கள் போற்றிடும் தண்டாயுத ஜோதியே

ஸ்கந்தகிரி மேலே ஸ்கந்தகிரிஜோதி யானவனெ
 கடைக்கண்ணால் பார்த்திடப்பா கருணை யுள்ளஸ்கந்தகுரோ
 ஏழையகை காத்திடப்பா ஏத்துகின்றேன் உன்நாமம்
 உன்னையன்றி வேறொன்றை ஒருபோதும் நம்புகிலேன்
 கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
 கந்தனென்ற போர்சொன்னால் கடிதாக நோய்தீரும்
 புவனேச்வரி மைந்தா போற்றினேன் திருவடியை
 திரவடியை நம்பினெ திருவடி சாக்ஷியாக
 புவனமாதா மைந்தனே புண்ணிய மூர்த்தியே கேள்
 நின் நாமம் ஏத்துவதே நான் செய்யும் தவமாகம்
 நாத்தமும் பேறவே ஏற்றிடுவன் நின் நாமம்
 முருகா முருகா வென்ற மூச்செல்லாம் விட்டிடுவேன்
 உள்ளும் புறமும் ஓம் முருகனையே காண்பேன்
 அங்கிக் கெனாதபடி எங்கும் முருகனப்பா
 முருகன் இல்லாவிட்டால் மூவுலகம் மேதப்பா
 அப்பப்பா முருகா நின் அருளே உலகமப்பா
 அருளெல்லாம் முருகன் அன்பெல்லாம் முருகன்
 ஸ்தாவர ஐங்கரமாய் ஸ்கந்தனாய் அருவருவாய்
 முருகனாய் முதல்வனாய் ஆனவன் ஸ்கந்தகுரு
 ஸ்கந்தாச் சரமமிருக்கும் ஸ்கந்தகுரு அடிபற்றிச்
 சூணம் அடைந்தவர்கள் ஸாயுஜியம் பெற்றிருவீர்
 சத்தியம் சொல்கின்றேன் சந்தேக மில்லை யப்பா
 வேதங்கள் பொற்றிடும் வடிவேலன் முருகனை நீ
 சந்தேக மில்லாமல் சத்தியமாய் நம்பிடுவாய்
 சத்தியமான தெய்வம் ஸ்கந்த குருநாதன்
 சத்தியம் காணவே நீ சத்தியமாய் நம்பிடப்பா
 வேதங்கள் போற்றிடும் வடிவேலன் முருகனை நீ
 சந்தேகமில்லாமல் சத்தியமாய் நம்பிடுவாய்

சத்தியமான தெய்வம் ஸ்கந்த குருநாதன்
 சத்தியமம் காணவே நீ சத்தியமாய் நம்பிட்பா
 சத்தியம் வேறல்ல ஸ்கந்தகுரு வேறல்ல
 ஸ்கந்தகுருவே ஸத்தியம் ஸத்தியமே ஸ்கந்தகுரு
 சத்தியமாய்ச் சொன்னதைச் சத்தியமாய் நம்பியெ
 சத்தியமாய் ஞானமாய் சதானந்தமாகிவிடு
 அழிவற்ற பரம்மமாய் ஆக்கிடுவான் முருகன்
 திருமறைகள் திருமுறைகள் செபுவதும் இதுவேதான்
 ஸ்கந்தகுரு கவசமதைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டு நீ
 பொருளுணர்ந்து ஏத்திட்பா பொல்லாப்பு வினையகலும்
 பிறப்பிப் பிணியகலும் ப்ரம்ம னந்தமுண்டு
 இம்மையிலும் மறுமையிலும் இமையோருன்வை போற்றிடுவர்
 மூவருமே முன்னிற்பர் யாவருமே பூஜிப்பர்
 அனுதினமும் கவசத்தை அன்புடன் ஜபித்திட்பா
 சிரத்தா பக்தியுடன் சிந்தையொன்றிச் செப்பிட்பா
 கவலைய கன்றிடுமே கந்தனருள் பொங்கிடுமே
 பிறப்பும் இறப்பும் பிணிகளும் தொலைந்திடுமே
 கந்தன் கவசமே கவசமென்று உணர்ந்திடுவாய்
 கவசம் ஒத்துவீரேல் கலியை ஜபித்திடலாம்
 கலியென்ற அரக்கனைக் கவசம் விரட்டிடுமே
 சொன்னபடிச் செய்து சுகமடைவாய் மனமேநீ
 ஸ்கந்தகுரு கவசத்தைக் கருத்தொன்றி ஏத்துவோர்க்கு
 அஷ்டைச் வர்யந்தரும் அந்தமில்லா இன்பந்தரும்
 ஆல்போல் தழைத்திடுவன் அறுகுபோல் வேறோடிடுவன்
 வாழையடி வாழையைப் போல் வம்சத்தைப் பெற்றிடுவேன்
 பதினாறும் பெற்று பல்லாண்டு வாழ்ந்திடுவன்
 சாந்தியும் செளக்கியமும் ஸர்வமங்களும் பெருகிடுமே
 ஸ்கந்தகுரு கவசமிதைக் கருத்திறுத்தி ஏற்றுவீரேல்
 கர்வம் காமக் ரோதம் கலிதோஷ மகற்றுவிக்கும்

முன் செய்த வினையகன்று முருகனருள் கிட்டிவிடும்
 அறம்பொருள் இன்பம்வீடு அதிசலபமாய்க் கிட்டும்
 ஆசாரம் சீலமுடன் அதிநேம நிஷ்டையுடன்
 கள்ளமில்லா வுளத்தோடு ஸ்கந்தகுரு கவசந்தனை
 சிரத்தா பத்தியுடன் சிவகுமரனை நனைத்துப்
 பாராயணம் செய்வீரேல் பார்க்கலாம் கந்தனையும்
 கந்தகுரு கவசமிதை மண்டலம் நிஷ்டையுடன்
 பகலிரவு பாராமல் ஒருமனதாய் பகருவீரேல்
 திருமுருகன் வேல்கொண்டு திக்குகள் தோறும் நின்று
 காத்திருவான் கந்தகுரு கவலையில்லை நிட்சயாய்
 ஞானஸ் கந்தனின் திருவடைய நம்பியே நீ
 கந்தகுரு கவசந்தனை ஓதுவதே தவமெனவே
 உணர்ந்து கொண்டு ஓதுவையேல் உனக்குப்பெரிதான
 இதபர சுகமுண்டாம் ஏன்னாளும் துன்பமில்லை
 துன்பம் அகன்றுவிடும் தொந்தரவு நிங்கிவிடும்
 இன்பம் பெருகிவிடும், இஷ்டசித்தி கூடிவிடும்
 பிறவிப் பிணியகற்றி பிரம்மநிஷ்டையும் தந்து
 காத்து ரகசிக்கும் ஷ்கந்தகுரு கவசமே
 கவலையை விட்டு நீ ஸ்கந்தகுரு கவசமிதை
 இருந்த படியிருந்து ஏத்திவிடு ஒத்தினாய்
 தெய்வங்கள் தேவர்கள் சித்ரர்கள் பக்தர்கள்
 போற்றிடுவர், ஏவலுமே புரிந்திடுவர் நிட்சயமாய்
 ஸ்கந்தகுரு கவசம் சம்சயப்பேயோட்டும்
 அஞ்ஞானமு மகற்றி அருள்ஒளியும் காட்டும்
 ஞான ஸ்கந்தகுரு நானென்று முன் நிற்பன்
 உள்ளொளியாயிருந்து உன்னிலவே னைகிடுவன்
 என்னில் உனைக்காட்டி உன்னில் தினைக்காட்டி
 எங்கும் தனைக்காட்டி எங்குமுனைக் காட்டிடுவன்

ஸ்கந்த யோதி யானாகந்தன் கந்தகிரி யிருந்து
 தண்டாயுதம் தாங்கித் தருகிறான் காட்சியுமே
 கந்தகிரி வந்துநிதம் கண்டுய்மின் கேக்டீரே
 கலிதோஷ மகற்றுவிக்கும் ஸ்கந்தகுரு கவசமிதை
 பாராயணம் செய்து பாரில் புகழ்பெறுமின்
 ஸ்கந்தகுரு கவசபலன் பற்றறுத்துப் பாரம் கொடுக்கும்
 ஒருதரம் கவஷமோதின் உள்ளங்குப்பு போகும்
 இருதரம் ஏத்துவீரேல் எண்ணியதெல்லாம் கிட்டும்
 மூன்றுதரம் மோதின் முன்னிற்பன் ஸ்கந்தகுரு
 நான்முறை யோதி தினம் நல்லவரம் பெறுவீர்
 ஐந்துமுறை தினமோதி பஞ்சாகூரம் பெற்று
 ஆறுமுறை யோதி ஆறுதலைப் பெற்றிருவீர்
 ஏழுமுறை ஏத்தின் அட்டமா ஸித்திகீடும்
 ஒன்பது தரமோதின் மரணபயமொழியும்
 பத்துதர மோதிநித்தம் பற்றறுத்து வாழ்வீரே
 கன்னிமார் ஓடையிலேநீராடி நீறுபூசி
 ஸ்கந்தகுரு கவசமோதிகந்தகிரி ஏறிவிட்டால்
 முந்தை வினையெல்லாம் கந்தன் அகற்றிடுவான்
 நிந்தைகள் நிங்கிவிடும் நிஷ்டையுமே கைகூடும்
 கன்னிமார் ஓடைநீரைக் கைகளிலே நீ பெத்துக்
 கந்தனென்ற மந்திரத்தைக் கண்மூடி யுருவேற்றி
 உச்சியிலும் தெளித்த உட்கொண்டு விட்டால் உன்
 சித்தபலம் ஒடுக்கும், சித்தசுத்தியும் கொடுக்கும்
 கன்னிமார் தேவிகளைக் கன்னிமார் ஓடையிலே
 கண்டு வழிபடுக் கந்தகிரியேறிடுவீர்
 கந்தகிரி யேறிஞான ஸ்கந்தகுரு கவசமிதைப்
 பாராயணம் செய்துலகில் பாக்கமெல்லாம் பெற்றிருவீர்
 (மும்பலம் அகலம், முக்திவரும், காலபயமில்ல, பாக்கியம் கிட்டும்)

தாயின் தவீப்பு

என் கண்ணே கலைமாளே ஆசை மகனே அன்பான பாலகனே நேசத்திரவியமே என் ராசாவே என்னை இங்கு விட்டு நெடும் பயணம் போனதென்ன?

கண்ணே கண்மணியே கற்கண்டே தேனே தெவிட்டாத என் நற்பாகுச் செல்வமே ஆசைப் புத்திரனே நான் எப்படி அழைத்திருவேன். எப்படித்தான் எடுத்து உரைப்பேன் மைந்தா.

ஐயிரண்டு திங்கள் அங்கமெலாம் நொந்து நோன்புகள் இருந்து பெற்ற என் ஆசைப் பாலகனே. உம்மைச் சீராட்டி வளர்த்து பெரியவனாய் ஆளாக்கி. என்மனம் குளிரும் வேளை என் அன்புச் செல்வமே என்னை விட்டுப் போனாயய்யா. அன்னையவள் படும் துயரம் தெரிகிறதா என் செல்வமகனே. தெரிகிறதா என் ஆசைப்புத்திரனே. கடவுளும் எனைக்கைவிட்டான். நானோ கதறி அழுகின்றேன் காலமெல்லாம்.

தாயில்லாமல் நானில்லை என்பீர் என் அன்பே தாயென்ற ஒரு தெய்வம் வீட்டோடு இருக்க தனித்தனியே ஏன்தான் கோயிலுக்கு அலைய வேண்டுமம்மா என்பாய் செல்வமே அதுமட்டுமா என்செல்வமே உமது வாய்மொழியாகக் கூறுவாயயா பெற்றெடுத்த உள்ளம் என்றும் தெய்வம். அவர் பேசுகின்ற வார்த்தை என்றும் மெளனம் என் ஆசைப் புத்திரனே இந்த வாசகவாய் மொழிகளைத் தான் இந்த படுபாவி எங்கேதான் கேட்பேன் என்பாசத்தின் பிணைப்பே பாலகா இவையெல்லாம் என் மனவானில் பறக்குதையா. பறக்கிறது என் அன்புச் செல்வமே. மணக்கோலம் காண இருந்த அன்னை மனம் வேகுதையா வேகுது என்செய்வேன் என் செல்வமே கட்டிலெங்கே மெத்தையெங்கே அன்னையின் கனவுகள் தானொங்கே எல்லாமே முடிந்ததையா என் பாலகனே. ஐயா நான் பட்ட துயரம் யார் கேட்பார் யார் அறிவார் என் ஆசை மகனே. நீர் இல்லாமல் நானும் பொழுதும் உம் நினைவாகல் வாடி வதங்குகிறேன் என் அன்புச் செல்வமே. என் கண்ணே பொன்னான உன் இதயம், பூப்போன்ற உந்தன் பார்வை, மின் போன்ற உமது அறிவு, மெய்சிலிர்க்கும் உமது ஆற்றல், மண்போற்றும் உன் வேகம், மாண்பு மிகு

தந்தை தாயுடன் பள்ளிப் பருவத்தில் தனது பிறந்தநாள் கொண்டாடும் போது.....

கருணை, எழில்மாறா உன்வடி. ஏறுநடை உள்ளம் ஆய்மகனென்ற வீரமெல்லாம் ஒன்றொன்றாய் நினைத்திடவே உள்ளம் வெந்து துடிக்கிறதே என் ஆசை மகனே. கட்டியணைத்து முத்தயிடும் என் இதயமே ஏன்தான் இன்னும் என்னை இங்கு விட்டாய் என் பாலகனே பாவிதனை அழைத்திடய்யா அணைத்திடய்யா என் ஆசை மகனே. என் ஆசை மைந்தா இல்வாழ்வில் புகுந்து இனிய கனவுகள் நிறைவேறாது இடையிலே பறித்தான் படுபாவித் தெய்வம். உம்மை நினைத்தே நான் விளக்கேற்றி பூவைத்து வந்தேன். அவனோ இடையிலே பறித்தான். என் ஆசைப்புத்திரனே நானோ கொடுத்து வைக்காத பெரும்பாவி யானேன். என் கையுமீ அணைத்திடய்யா. ஆசை மகனே இன் முகமும் சிரிப்பும் தான் இறுதிவரை காட்டிவிட்டு சிரிப்புடனே சென்றாயையா என் செய்வேன் என்பாலகனே பாவி நான் பரிதவிக்கின்றேன். ஐயா நானோ கொலை மனைக்குள் விழுந்து விட்டேன். நான் போக இருந்த வேளை நீர் போனதென்ன. கடவுளுக்கும் தாங்காது கட்டியே போட்டு, எட்டியே உதைத்து ஏணியையும் தள்ளிவிட்டு, தந்தவன் பறித்துக் கொண்டு, தவக்காலம் தந்தும் விட்டான். இனியும் என்னை நோகாமல் இதுவரை பட்டது போதும் என் ஆசைச் செல்வமே என் கையுமீ அணைத்திடய்யா. ஆசை மகனே 50வயது தனில் அருகிருந்து தேற்றும் வேளை உமை இழந்து நான் உயிருடன் போராடுகின்றேனய்யா பல தடவை என்னை பல இடங்கள் கொண்டு சென்று உயிரை விட்டுப் பிரியாது காத்தீர்களே உங்களுடன் இருப்பேனென்று. இப்போ என்னை இந்நிலையில் விட்டுவிட்டு தனிவழியே சென்றீரே என் ஆசைப்புத்திரனே. நானோ உமக்காகத்தான் இருந்தேன் இனி வேண்டாம் இந்த நிலை. ஆசை மைந்தா அணைத்திடய்யா. ஆசைமைந்தா உமது மனத்தின்கண் எழுகின்ற ஐம்புலன்களின் உணர்வினால் வரும் துடிப்பையும் செயலையும் நான் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு ஒரு குருடியாக இருந்திருக்கக் கூடாதா என் செல்வமே. இல்லை உமது மனமார்ந்த இனிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு மகிழாத செவிப்புலன் அற்றவளாக இருந்திருக்கக் கூடாதா? நான் பெற்ற பாக்கியம் இவை இல்லையெனில் உமது செயல்பாடுகளையும் வார்த்தைகளையும் நான் கண்டு களிப்படையா பாவிமாக

இருந்திருக்கலாம். நீர் நடக்கும் நடையிலே உமது வேகத்தையும் தேவைகளையும் புரிந்து செயல்படும் உமது அன்கைக்கா இந்த நிலையடா என் செல்வப்பத்திரணே உமது நினைவிலே வாடி வதங்கி சோர்ந்து கிடக்கின்றேன். என்னுயிர் ஆசை மகனே செல்வமே ஏன்தான் இங்குவிட்டாய் என்கையும் உம்முடன் அணைத்திருவாய் என் செல்வமே.

உமது உடம்பைக் கவனிக்காது உள்ளவரை நாட்டின் நலனுக்கு நல்லது செய்ய நினைத்த என்னுயிருக்கா இந்த வேதனை. என்னுயிரைப் பறிகொடுத்து நிற்கின்றேன் என் செல்வப் புத்திர பாக்கியமே.

என் ஆசைப்பாலகனே உமது மதிவதனமும் சிரிப்பும் எங்கே வீறுபோட்ட நடை எங்கே? நேரான உமது பாதைதான் எங்கே எல்லாமே என் மனதில் வேகுதய்யா வேகுது எங்கிருந்து வந்த போதும் உமது கலைப்பையும் பாராது தலை தடவி கட்டியணைத்து முத்தமிடும் என் அன்பு இதயமே நான் பைத்தியக்காரியாய் பாலைவனத்தில் கிடக்கின்றேன். யார்தான் என்கதி கேட்கவும், பார்த்துக் கவும் உண்டு சொல்லய்யா. சொல்லும் என் செல்வப்பத்திரணே அப்பா இல்லாத இடத்து அன்று கவலை கொண்டோம். அதற்கு நானுண்டு என மார்பில் தட்டினீர். அம்மாவை நான் வைத்துப் பார்ப்பேன் கடைசிவரை என அக்காவுடன் கூறுவீர். இப்போ என்கை தனியேவிட்டு விட்டு சென்றீர். இனி வேண்டாம் என்கையும் அணைத்திருவாய் ஆசை மைந்தன்.

உன் உடன்பிறப்பிற்கு உறுதுணை தேடி சிறப்புடன் வாழ்த்தி வைத்தீர். உமக்கு உடன்பிறப்பு உறுதுணை தேடமுன்பே இக்கதியா எனக்கு. கடவுளுக்கும் பொறுக்கவில்லை அவனும் எனைக் கைவிட்டான் யாரிடம் கூறுவேன். கண்ணீராம்பிச் சொரிகின்றேன். என்கையும் அழைத்திடய்யா என் அன்பு மைந்தன்.

ஆசைப் புத்திரணே என் செல்வமைந்தா என்னவென்று கூறி எடுத்து இயம்பிடுவேன் தோழோடு தோழ் நின்ற உமது தோழன்மார் (நண்பர்கள்) நீர்போன இடியினாலும் மின்னலினாலும் முகங்கள் உருக்குலைந்தும் தடி கொண்டடித்த பாய்பாய் உடலும் செய்வதறியாது திகைத்து நிற்கின்றனர். நீங்கள் யாவரும் ஒரு கூட்டில் ஒட்டி உறவாடி வாழ்ந்த அன்புச் செல்வங்கள்

இப்போ சிறகை உடைந்து பறக்க முடியாமல் திகைத்து நிற்கின்றனர். சுதந்திரமாய் வானில் பறந்தவர்கள் நீங்கள் இப்போ மனவேதனை தாங்க முடியாமலும் துடிப்பிலும் உள்ளனர் உமக்கு அமைந்த நண்பர்கள் என் செய்வேன் என்பாலகனே. எல்லாமே முடிந்ததய்யா எந்தலையில் விழுந்ததையா இடி. மின்னி மறைந்ததையா கடவுளும் பொறுக்காமல் தன்வசம் ஆக்கிவிட்டான் என்பாலகனே நான் பெற்ற பாக்கியமே தினம் தினம் வீட்டோடு நின்று எமது நிலை பார்க்கவா இங்கு கூட்டி வந்தாய் உமது நண்பர்களை. இப்பொழுதும் கனவிலும் கூடி நிற்கின்றீரே என்முன், கதைகளும் பேசுகின்றாய் என் மனம் தாங்குமா சொல்லைய்யா சொல். தீசுட்ட என் இதயத்தில் தேள் நித்தம் நித்தம் கொட்டிகிறதய்யா என் செல்வமே இவ்வளவும் எடுத்துரைத்தேன் இன்னும் கூறின் முடிவே இல்லையைய்யா என் ஆசைப்பாலகா வேதனையில் வேகம் உனது அன்பு அன்னையை அழைத்திடுவாய் என் அன்பு மைந்தா அணைத்திடுவாய். வேறுவழி எனக்கில்லை என் செல்வமே வேருதையா என் இதயம். என் ஆசைப்புத்திரனே எனது கண்கள் கலங்காது கவலைகளைத் துடைத்தாய். இப்போது நான் கண்ணீரில் நனைவதையும் துடிப்பதையும் யார் கேட்பார், யார் அறிவார். என்னுயிர்க்கு இனியேதும் இல்லையய்யா என் ஆசை மைந்தா உன் நாமம் தான் என் நேரமும் ஏத்துகிறேன். என் ஆசைப் புத்திரனே. உன் நினைவையன்றி வேறொன்றை ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை. என் கண்ணே கலைமானே காவியமே என் ஓவியமே எப்படித்தான் இங்கு விட்டீர் என் பாலகனே பாவிமாய் உள்ள உன் அன்னை உயிருடன் போராடுகிறேன் இந்த ஏழையன்னையை அழைத்திடுவாய் என் ஆசை மகனே அணைத்திடுவாய் என் ஆசைப்புத்திரனே.

முத்த சகோதரர் வட்டக்கச்சி

அகத்தினில் என்னையென்றும் மறவாது உறவாடும் என்
 அன்பான தம்பியே சிலவருடங்கள் நான் இடம் பிரிந்து
 இருந்தாலும் ஓடோடி வந்து உன்னை பார்த்துத்தான் சென்றேன் தம்பி
 வானொலிச் செய்திதனைக் கேட்டவுடன்
 பரிதவித்துப் போனேனடா ஏனிந்த கதிநமக்கு! முகம் பார்க்கமுடியலையே
 இறதி தகமைதை காண்புற்றிருந்தால் துன்பமது தீர்ந்திருக்கும் தரணியிலே
 வாழும் வரை துன்பமது தீராது என்னதான் செய்வேனோ?

அத்தார் வட்டக்கச்சி

சாந்தமான மைத்துனனே
 கடல் கடந்து இருந்தாலும்
 வரும்போது உறவாடும் இனிய பேச்சை
 எப்படி மறப்பது யாரிடத்தில் கேட்பது
 இடி விழுந்த செய்தியதை கேட்டவுடன்
 படிபிறங்க வைத்ததுவே உண்மையா என்று...

மருமக்கள் : கர்ஷனா, கோபநாத், கேசவன்

கடல் கடந்து வந்து நாம் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு
 குதாசலமாய் சிவராம் காலத்தை கழித்தோமே
 இனிவந்து நாங்கள் அணைத்து முத்தமிட மாமாதான்
 யார் உண்டு எப்படி மறப்பது எங்கள் அன்பு மாமாவை
 எங்கு சென்றீர்கள் மாமா மாமா....

பாசமிகு தாயின் அரவணைப்பில்

சகோதரீயன் திருமண வைபவத்தின்போது உறவுகளுடன்.....

இளைய சகோதரர்

எங்களை விட்டுப் பிரிந்து என்னைத் தனிமையாக்கி சென்றுவிட்ட எனது பாசமிசு. அன்புமிசு தம்பியே! நினைக்கும் போது மனம்... தாங்கமுடியாத வேதனையில் தள்ளாடுகின்றது. தம்பி வீட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் உன் முகம்தான் தெரிகின்றது. தம்பி நான் இவ்வளவு காலமும் எனக்கு ஏற்பட்ட கஸ்டும் நோய் நொடி என்பனவற்றுக்கெல்லாம் நீரே தோள் கொடுத்து நின்றாயடா அம்மா நோயுற்ற காலத்தில் என்னுடன் கூடி நீயும் கொண்டு சென்று காட்டாத இடங்களும் இல்லையடா தம்பி உன் வரவை எதிர்பார்த்தபடி இருக்கும் அம்மாவுக்கும் எனக்கும் இனி யாராடா தம்பி. இப்படி இருக்கப் போகின்றார்கள். தம்பி என் திருமண வைபவத்தை தந்தையாகவும், தமையனாகவும், தம்பியாகவும் நின்று உன்னுடைய மூச்சிலேயே நின்று இன்பங்களையும் சந்தோசத்தையும் காட்டினாய் தம்பி. என்னுடனும் அம்மாவுடனும் கொஞ்சி விளையாடும் குழந்தையாகவே வளர்ந்துவந்தாயடா. உன்னுடன் கூடிவரும் சினேகிதர்களின் எண்ணிக்கையும் அவர்களுடன் வந்து சந்தோசம் கொண்டாடுவதையும் இரவு பகல் பாராது எண்ணி எண்ணி வேதனை அடைகின்றேன். சினேகித முறையில் அவர்கள் சகோதரர்கள் போல் வீட்டிற்கு வரும்போது மனம் வெந்து போகின்றது. என்னதான் செய்வேன் கூடி வருவாயடா தம்பி. எனது குழந்தையை தொட்டிலில் இட்டு அழகுபார்த்து முருகனிடம் சென்று பாலும் சோறும் ஊட்டி வைத்து இன்னும் பல... தம்பி. என்குழந்தை மாமா என்று கூப்பிடுவான் ஓடி வந்து பார்த்து முத்தம் கொடுப்பானே இனி யார்தான் தம்பி என் குழந்தைக்கு மாமா... எனது மனதில் உள்ளவற்றை எல்லாம் எப்படி எழுதுவது ஒன்றா இரண்டா நிகழ்ச்சிகள் அவை எண்ணிலும் அடங்கா எழுத்திலும் அடங்கா தம்பி. அம்மா படும் வேதனையை நான் நாளும் பொழுதும் பார்த்து வேதனை அடைகின்றேன் தம்பி. வரும் போதெல்லாம் ஏதோ ஒரு கதையுடன் தானே வருவாய் அக்கா அக்கா எனக் கூப்பிட்டு கதை கூறுவதையும் எண்ணுகின்றேன். என்னை அக்கா என்று கூப்பிட என் உயிரான உறவு இல்லையே தம்பி தம்பி... எப்படி என்னால் தாங்கக் முடியும் உன்நடையும் துடுப்புகான கனிவான பேச்சையும், நயன நடையையும் போட்டு எப்போது

என்னை அக்கா என்று அழைப்பாயடா. தம்பி எல்லோரையும் அன்பாளோ
சொரிந்து அழைக்கும் அத்தாரும் நானும் என்ன தான் செய்வோம் தம்பி.
என் குழந்தையும் உன் முகம் பார்க்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. நான்
உன்னை வைத்து பார்க்க கொடுத்து வைக்காத படு பாவி யாகியுள்ளேன்
தம்பி. என்னிடம் வந்து போவாயடா தம்பி... தம்பி....

அன்பான அத்தார்

என் அன்பான மைத்துனனே!

என் உயிரின் சகோதரனே

மைத்துனன் என எண்ணவில்லை - என்

சகோதரனாகவே எண்ணி இருந்தேனடா

உன்னுடைய மரியாதைக்கும் சகிப்புத் தன்மைக்கும் கடவுள் என்னுடன்

இருப்பதற்கு விடவில்லையடா, நடந்தவற்றை எப்படி மறப்பது

எப்படி எழுதுவது எழுதமுடியவில்லையடா இத்தனை வயதளவில்

இப்படியொரு இழப்பா? எப்படித் தாங்குவேன் எவரிடத்தில்

எடுத்துரைப்பேன் உன் அம்மாவுக்கும் அக்காவுக்கும் யார்தான் ஆறுதல்

கண்ணீர் மறைக்கும் கண்களில் உன் உருவம் தெரிகின்றதே ஓடிவந்து

அத்தார் என கூப்பிட எப்போ வருவாயடா நான் என்ன செய்வேன்

எதனைத் தருவேன் கண்ணீர் அஞ்சலியைத் தவிர.

அருமை மருமகன் ஷானுஜன்

என் ஆசை மாமாவே!

தொட்டிலிலே என்னைப் போட்டு - ஆசையோடு சோறும் ஊட்டி

சோடனைகளும் போட்டுவிட்டு அழகுபார்த்து தோழ்மீது எனைச்சுமந்து

தாலாட்டி தூங்கவைத்து குதூகலமாய் மழலை மொழி சிலவும் கேட்டு

தேடியே கிடைக்காத எனது ஆசை மாமாவே! இனியார் என் மழலை

கேட்பதற்கு உங்களைப்போல் வருவார்கள். நான் பார்த்து கதைப்பதற்கு

பால்மறவா பாலகன் நான் திருக்கிட்டு தேடுகின்றேன் என் உயிரே

மாமாவே. ஓடிவாருங்கள் என் ஆசை மாமாவே. என்னிடம்

சீத்தப்பா அனாதாயம்

தாரகைகள் நடுவே சந்திரன் போன்று
 தலைவைத்து நின்றாய் ஆரமுதே எங்கள் அரிய
 பெறாமகனே அன்பினைச் சொரிந்திட்ட தேனே
 காரம் நிறை வார்த்தைகள் கனவினும் அறியாது
 கனிமனத்தோடு உறவாடினாய்
 இப்புவிதனில் நாம் வாழும் வரை உம் நினைவால் வாடுகிறோம்

மச்சான்மார், மச்சாள்மார்

இன்முகமும் சிரிப்பும் இறைவன் கொடுத்த வரம்
 என்று இருந்தோம் மைத்துனா
 பாசமும் பண்பும் பலரிடம் பழகும் தன்மையும்
 உங்கள் இயல்பான பண்பு என்றும் எவ்விடத்தும்
 எம்மை அழைத்து அரவணைத்து நின்றீர்கள்
 இனி நாங்கள் யாரைப் பார்ப்போம் கேட்போம்
 தங்களின் பிரிவால் தவிக்கின்றோம்
 தரணியிலே தவிக்கின்றோம்.

தாய் தந்தையின் உடன் பிறப்புகள்

ஆதி உமை பெற்றெடுத்த ஆரமுதே ஆதரிக்க யாருமில்லை செல்வமே
 பாதிதனில் நீ பிரிந்ததால் காலமெல்லாம் கதறுகின்றோம்
 ஞாலத்தின் உமது அன்பை யார் நிழலில் பெற்று நிற்போம்
 காலம்தான் பகைத்ததுவோ கடிந்துயிரைப் பறித்ததுவோ
 பூமித்தாய் உமை இழந்து புழுவாகத் துடிக்கின்றாள்!

இரங்கற் செய்தி

நெடுந்தீவு மேற்கை பிறப்பிடமாகக் கொண்டு வசித்து வந்த ஆலாலசந்தரம் - சதீஸ் என்பவரை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் இவர் சிறுவயதில் இருந்து என்னுடன் அன்பாகவும், அமைதியாகவும், பண்பாகவும் பழகிய சிறுவன் “ தந்தை எவ்வழியோ மைந்தனும் அவ்வழியே” என்பார் பெரியோர் தந்தையின் குணாதிசயங்களையும், பொது விடயங்களிலும் ஈடுபாடு உள்ளவராகவும் காணப்பட்டார் இவர் சிறுவயதிலே முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக நாட்டின் நற்பிரசைசயாக இருக்க வேண்டியவர் பச்சிழம் வயதில் இறைவனடி சேர்ந்தமை அன்பானதாய், அருமை சகோதரிகள், மைத்துனர் மருமக்கள் உற்றார் உறவினர் ஆகியோருக்கும் எமது அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதோடு, அன்னாரின் குடும்பத்தில் அமைதி சாந்தி நிலவ அமரரின் ஆன்மா சாந்தியும், மோட்சமும் பெற இறைவனை வேண்டி நல்லாசியும் கூறி நிறைவு செய்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

பிரம்ம ஸ்ரீ கா. புவனேந்திர சர்மா

(மணி ஐயா)

மத்தி - கிழக்கு.

இந்துமத குரு - நெடுந்தீவு.

இளைப்பாறாத இரங்கல்

நெடுந்தீவு மேற்கைச் சேர்ந்த திரு ஆலாலசந்தரம் - சதீஸ் அவர்களின் அகாலமரணம் எமது தீவகத்தை அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்திய ஒரு சோகமான நிகழ்வாகும். இவரது பிரிவு இவரின் குடும்பதினரை ஆறாத சோத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. “ காலம் சிறந்த குணமளிப்பதாகவுள்ள” என்னும் பழமொழிக்கமைவாக உருண்டோடும் காலச்சக்கரம் இவர்களது சோகத்தை ஆற்றுவதாக இத்தீவகத்தில் இறை பணி செய்பவன் என்ற ரீதியில் இக்குடும்பத்தினரின் இன்னல்கள் தீரவும், அவர்கள் இறைவனின் பராமரிப்பை உணரவும் இறைவனிடம் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

பங்குத் தந்தை

நெடுந்தீவு.

சகோதரியின் திருமணப் பதிவின்போது தனது சகோதரி, மைத்துனருடன்

சகோதரி, மைத்துனர் பல்லுகொழுக்கட்டை கொட்டும்போது
ஆசை மருமகனுடன்

ஞாலம் உள்ளவரை நனைவில் நிறைந்திருப்பான் சதீஸ்

பிறப்புக்கள் எல்லாம் இறப்புக்கள் ஆகாத இயற்கை அது ஆண்டவன் நியதி இதனை யாரும் தடுத்து விட முடியாது சதீஸின் இறப்பானது என்றும் ஈடு செய்ய முடியாதது எமக்குள் நாம் கூறுகின்ற தேற்றுதல் வார்த்தைகள் எல்லாம் துயரத்தை மீட்டுவதாகவே அமைவதை உணர்கின்றோன். இளம் பராயத்திலேயே கருணையுள்ளம் கொண்ட நல்ல சமூக சேவையாளனை இளம் தளிரில் இழந்து விட்டோம் சுற்ற உறவுகள் கூடி தவிக்கின்றோம் ஜீவிதத்தில் ஏற்பட்ட பிணைப்புக்கள் எல்லாம் உதறித்தள்ளிவிட்டு நொடிப் பொழுதில் பரமன் திருப்பாதம் காலன் சேர்த்த மயக்கத்தினால் ஆறுதலும் தேறுதலும் தமக்கின்றி பரிதவிக்கும் குடும்பத்தாற்கு எனது ஆழந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு சதீஸின் ஆன்மா எல்லாம் வல்ல கரமத்தைக் கந்தன் உடனிருக்க இறைஞ்சுகின்றோம் இறைவன் திருப்பாதம்.

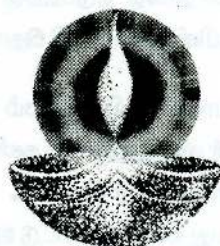
சி.தில்லையம்பலம்

தலைவர்

(ப.நோ.கூ.சங்கம்)

கரம்பத்தை கந்தன் ஆலய பரிபாலனை சபை

நெடு. மேற்கு.

எம் இனிய தோழன் சதீஸ்

இன்னமும் எம்முடன்

வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாய்...

மரணம் ...!

அது பிறக்கும் போதே... பிறந்ததில் இருந்து
எப்போதும் நிகழ்வதற்கான மனிதவிருப்பங்களுக்கு மாறான
கிழித்தெறியப்படமுடியாத ஒரு கட்டாய ஒப்பந்தம்!

எம் தேசமும் எமது மக்களும் இன்று எதிர்கொள்ளும் வாழ்வியல் என்பது
மரணம் நிகழ்ந்து விடுமோ...? நிகழாதிருக்குமோ..? என்ற நிகழ்தகவு
வாழ்க்கையின் அடிப்படையாகிவிட்டது.

இந்த நிர்ப்பத்தாங்களை எதிர் கொண்டு மட்டுந்தான் எம் தேசத்து மக்களின்
உயிர் வாழும் உரிமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது

மரணத்தை நிகழ்த்துவதற்கு எம் தேசத்தில் மனித மிருகங்களே இங்கு
தயாராயி விட்டனர்

இந்நிலையில் மரணாங்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு தன்னுயிரை தந்து
நின்றவர்களில் தோழன் சதீஸ் அவர்களும் ஒருவர் மரணாங்களைத்
தடுப்பதற்கான தியாக கேள்வியில் தானும் மரணமாகி தன்னுயிரை எம்
தேசத்திற்காக தந்தவர்களில் ஒருவர் தோழன் சதீஸ்!

எவர் துயர்பட்டாலும்... யார் கொல்லப்பட்டாலும்.. தமக்கென்ன என்று
வாழ்க்கின்றவர்கள் மத்தியில், தான் நேசித்த மக்களின் துயர் துடைப்பதற்கு,
மனித உயிர்களின் மரணத்தை தடுப்பதற்கு தானே விரும்பி தனக்கு
சரியெனப்பட்ட வழிமுறையில் தன் பணி தொடர்ந்தவர் தோழர் சதீஸ்!

வீரம் மட்டும் இருந்தால் போதாது, விவேகமும் வேண்டாமென்று வீரிய
சிந்தனைகளோடு மக்களின் விடியலுக்காக தன்னைத் தானே தயார் படுத்த
எம்முடன் இணைந்து கொண்டவர் இவர்....

அழிவு யுத்தத்தில் இருந்து எமது மக்களை மீட்டு ஜனநாயகத்தை நோக்கியும்,

சமாதனா சேதத்தை நோக்கியும், அமைதிப்பூங்காவை நோக்கியும் நாம் தடைகளைத் தளர்த்து முன்னோக்கி சென்ற போது 2000 ஆம் ஆண்டு எம்முடன் பகுதி நேர உறுப்பினராக இணைந்து கொண்டவர் இவர்...

குறுகிய காலத்தில் இவர் பெற்ற ஆளுமையும், ஆற்றலும், மக்கள் மத்தியில் இருந்து கிடைத்த நற்சான்றுகளும், எமது கட்சி கொண்டிருந்த இவர் மீதான நம்பிக்கைகளுக்கும் தோழர் சதீஸ் அவர்களை முழு நேர உறுப்பினராக உருவாக்கி எடுக்க எமக்கு உறுதுணையாக இருந்திருந்தன.

எமது யாழ் தலைமை காரியாலயத்தில் மக்கள் தொடர்பாளர் அலுவலராக மக்கள் பணி புரிந்தவர், தினமும் எம்மைத் தேடி வரும் மக்களின் அவலங்களை விசாரித்து அவர்களது துயரங்களைப் போக்க உழைத்தவர்...

இறுதிக்காலத்தில் யாழ் திருமலை கப்பல் போக்குவரத்து சேவையில் கரிசனை காட்டி காரியம் ஆற்றியதால் மக்கள் மனங்களில் அழியாது பதிவானவர் இவர்.

மக்கள் என்றும் கடலில் இருந்து நீங்காமல் வாழும் மீன்களைப்போல் தோழர் சதீஸ் அவர்களும் மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்திருந்தவர் நாளை விடயம் நம் தேசம் என்ற நம்பிக்கையின் உயிர் மூச்சை சுவாசித்து, மக்களை நேசித்து இறுதிவரை வாழ்ந்தவர் தோழர் சதீஸ்!

யாழ், தீவக பிரதேசங்கள் பலராலும் கைவிடப்பட்ட நிலையில்... தீவக மக்கள் அவலங்களை சந்தித்துக்கொண்டிருந்த நிலையில்... ஏன் என்று கூட எட்டிப்பார்த்து கேள்வி கேட்பதற்கு யாரும் அற்ற சூழலில்... தேடிவந்து தீவக மக்களின் துயர் துடைத்த ஈ.பி.டி.பி யின் கரங்களை பலப்படுத்த தோழர் சதீஸ் அவர்கள் முடித்த பணி தொடர்ந்தவர்

ஆகவே... மக்களால் மட்டுமல்ல எமது கட்சியாலும் என்றும் மறக்கப்பட முடியாதவர் தோழர் சதீஸ்

மனித உயிர்களை யாராலும் அழிக்க முடியும். ஆனாலும் மனித மனங்களுள் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் உணர்வுகளை யாராலும் அழிக்க முடியாது. அவர்கள் கொண்டிருக்கும் கொள்கைகளை யாராலும் கொன்றழிக்க முடியாது! தன்நலமற்ற மக்கள் சேவையால் மக்கள் மனங்களில் இடம் பதித்த நினைவுகள் யாரும் அழிக்க முடியாது!

ஆகவே தோழர் சதீஸ் அவர்கள் தன் உணர்வுகளாலும், மக்களுக்கு ஆற்றிய தன் சேவைகளாலும், சுடர் விட்டு பிரகாசிக்கும் தன் கொள்கைகளாலும் இன்னமும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்.

இழப்பின் துயரத்தில் இதயம் கரைந்திருக்கும் அவரது குடும்பதினர், உறவுகள், நண்பர்கள் அனைவரோடும் நாமும் எம் துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்

மறைப்போகும் சமாதான தேசத்திற்கு தன்னை வித்தாக விதைத்தவர் தோழர் சதீஸ்!

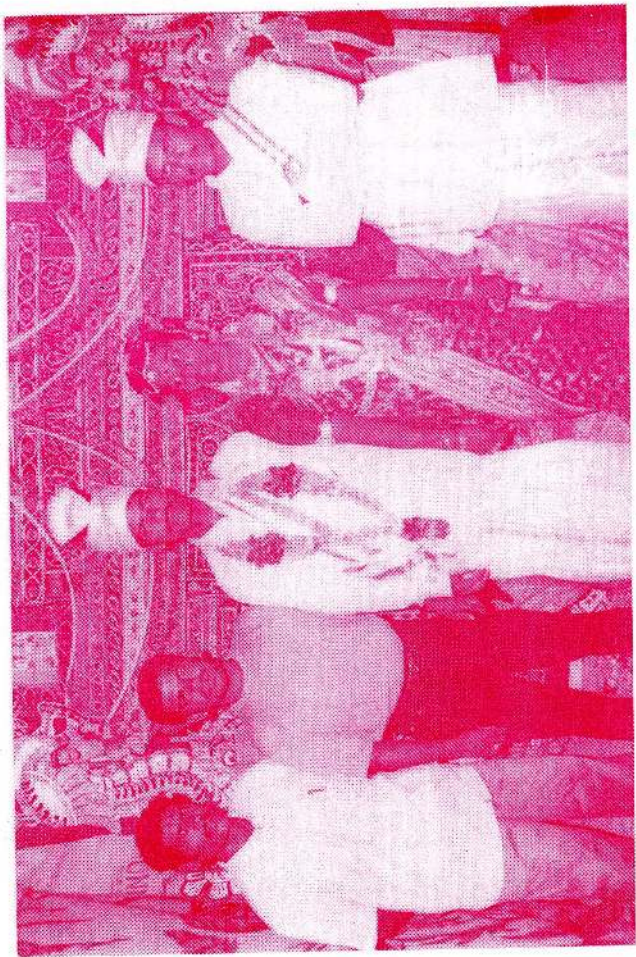
எம் தேசத்தின் தியாக வரலாற்றில் தோழர் ஆலாசைந்தரம் சதீஸ் என்ற பெயரும் அழியாத சுவடுகளாகப் பொறிக்கப்படும்!

என்றும் அழியா நினைவு மரியாதையோடு

தோழர் கே.என்.டக்ளஸ் தேவானந்தா அமைச்சர்

செயலாளர் நாயகம்

ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி ஈ.பி.ஈ.பி

சகோதரியின் திருமணத்தின் போது சீனேகிதருடன்.....

இரங்கல் நல் ஆசீ

நெடுந்தீவு மேற்கை வாழ்விடமாகக் கொண்ட அமரர் ஆலாலசுந்தரம் - சதீஸ் இறைவன் அடி சேர்ந்த துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் குடும்பத்தினருக்கும், நண்பர்களுக்கும் ஆறுதலும் தேற்றலும் கூறி எமது பகற்பராமரிப்பு நிலையத்தில் பயின்ற மகிழ்ச்சியான கால நிகழ்வுகளை மனதில் துலாவ விட்டு ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வு மரணத்துடன் முடிந்து விடுவதில்லை அது மரணத்தின் பின்னால் இறை சமூகத்தில் தொடங்கும் புதிய வாழ்வில் சங்கமமாகின்றது அவ்வாழ்வு இந்த சகோதரனுக்கும் கிடைக்க நமது ஆண்டவரை பிரார்த்தித்து இறைவனுடைய ஆறுதலும் வழிநடத்தலும் குடும்பத்தினர் யாவருக்கும் கிடைக்க பிரார்த்தித்து இந்தச் சகோதரரின் ஆன்மா நித்திய இளைப்பாறுதல் கிடைக்க பிரார்த்தித்து நிற்கின்றோம்.

நன்றி

வண.போதகர்

R. ஜோன் செல்வம்

அஞ்சலிகள்

கடந்த 12.10.2006ம் திகதி அமரத்துவம் அடைந்த ஆலாலசுந்தரம் சதீஸ் அவர்கள் எம்முடன் சிலகாலம் பழகினாலும் அவரது கல்வி சார் பண்புகளை அவரிடம் காண்புழந்தது இவரது தகப்பனார் அமரர் வேலுப்பிள்ளை ஆலாலசுந்தரம் அவர்கள் என்னுடன் படித்த நண்பரும் உறவினருமாவார் அவருக்கு அமரர் சதீஸ் அவர்கள் ஒரு மகனாவார் இந்நிலையில் சதீஸ் அவர்களின் ஒரே ஒரு சகோதரி தாய் தனித்த நிலையில் இருப்பதை எம்மால் சகிக்க முடியவில்லை இவரது இழப்பு இக் குடும்பத்திற்கு பேரிழப்பாகும்.

இவரின் பிரிவால் துயரமும் சகோதரி, மைத்துனர், தாய் மற்றும் உற்றார் உறவினர்கள் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது இதயபூர்வமான அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இவரது ஆன்மா சாந்தியடைய நெழுவினி விநாயகரையும் கரமத்தைக் கந்தனையும் பிரார்த்திக்கின்றோம். நெடுந்தீவு பல. நோ. சு. சங்கம் க. கோபாலப்பிள்ளை நெடுந்தீவு.

யொதுமுகாமையாளர்
கூட்டுறவுச் சமூகம், சார்பிக்.

இரங்கல் உரை

அமரர் ஆலாலசுந்தரம் சதீஸ் அவர்களின் மரணச் செய்தி வேதனை மிக்கது. நிறைந்த பண்பாகும், சிறந்த பழக்க வழக்கங்களும், நீண்டகல்விப் பாரம்பரியமும் மிக்க ஓர் நற்குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் குடும்பத்தின் குலவிளக்காக, செல்லப்பிள்ளையாக திகழ்ந்தவர். தந்தையின் கண்டிப்பான பாசத்திலும், தாயின் சிறந்த பரிவிலும் நல்லொழுக்கமிக்க சகோதரிகளின் வழிகாட்டலிலும் சிறப்பாக வளர்ந்து வந்தவர்.

பள்ளிப் பராயத்தில் மாணவர்களுக்கு நல்ல முன்மாதிரியாய், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு மிக்கவராக பெரியோர்களுக்குப் பணிந்து நல்ல விழுமியங்களுடன் சிறந்து விளங்கியவர். இவரின் பண்பும், பண்பாகும் இவரைப் பலரிடமும் கவர்ந்திழுக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகக் காணப்பட்டது. தாயின் ஒரே ஒரு செல்ல மகனாக சகோதரிகளின் பாசச் சகோதரனாக மருமக்களின் ஆசை மாமாவாக இருந்தவரின் இழப்பு அக் குடும்பத்திற்கு ஈடுசெய்ய முடியாததாகும். அவர்களுக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ச. சத்தியவரதன்

அதிபர்

வைவப் பிரகாச வித்தியாலயம்,
நெடுந்தீவு.

கண்ணீர் அஞ்சலி

அமரர் ஆலாலசுந்தரம் சதீஸ் அவர்கள் இளம் வயதில் இறைவனடி சேர்ந்தமை அவருடைய குடும்பத்திற்கு தாங்க முடியாத ஓர் பேரிழப்பாகும்.

குடும்பத்தில் ஒரே மகனாக பிறந்து செல்லமாக வளர்ந்தவர். எமக்கு மிகமிக நெருங்கிய ஒரு உறவினர். அத்துடன் மகாவித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவரும் ஆவார் இவர் பாடசாலையில் கல்வி கற்றகாலம் தொடக்கம் அமைதியான நற்பண்புள்ள மாணவனாக பலராலும் மதிக்கப்பட்டவர்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்பதற் கொப்ப

அவரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம். ம்ளாத்துயரில் ஆழ்ந்திருக்கும் அருமைத் தாய் சகோதரி குடும்பத்தினருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

திருமதி. சா. கீஸ்னாதாள்
அதிபர்
மகாவித்தியாலயம்
நெடுந்தீவு.

இறைவனில் ஏன்றும் இளைப்பாறுவார்களாக

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அன்புக்கும், மதிப்புக்கும்முரிய அமரர் ஆலாசனந்தரம் சதீஸ் அவர்களின் திடீர் மரணச் செய்தி கேட்டு கவலையடைந்தேன். இவர் ஒருநல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரும், தனது சிறுவயதில் மக்களுக்கு சேவையாற்ற வேண்டுகொண்டும் அவாக் கொண்டு ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியில் இணைந்து கொண்டார். இணைந்ததின் பிரதிபலிப்பாக மக்களுக்கென தனது மகத்தான சேவையை வெளிப்படுத்தி செயற்பட்டு வந்தார். எனவே இவரது சேவையை நாம் என்றும் மறக்கலாகாது.

இவர் இவ் மண்ணை வாழ்வை முடித்துக் கொண்டாலும், இறைவனின் அரவணைப்பில் என்றும் இருப்பார் என்பது உண்மை. இவரது இழப்பால் கவலையுற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் கடவுள் ஆறுதலைக் கொடுப்பார்.

இவரது ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுகொண்டு எல்லாம் வல்ல இயேசுபிரானை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

அதிபர்

அருட்சகோ: இக்னேசியா சூசையிள்ளை

நிஜங்களாய்.....

நண்பனே

இறைவனின் கொடூரம்

உன்னை இளமையிலேயே

அனைத்துக் கொண்டதால்

அறிந்து கொண்டோம்

இருந்தும்

உனக்காக இறைவனை

நிதமும் தொழுகின்றோம்

நம்பிக்கையில்

சிரிப்பொலி ஊடே

மரணத்தை அனைத்துக் கொண்டாய்

எம்மை சிந்திக்க வைப்பதாய்

தினமும் கண்ணீரில்

நிந்திக்க வைத்துவிட்டாய்

அழுகின்றோம்

சமூகத்தில் உள்ள

பிணங்களாய் அல்ல

மனதுக்குள் நிஜங்களாய்

பள்ளி

நண்பர்கள்

தீபத்திற்கு எந்த எண்ணெய் விட்டால் என்ன பலன்

நெய் :

தீபத்திற்கு நெய் விடுவது மிகச்சிறப்பு. சகலவித செல்வச் சுகத்தையும் வீட்டில் நலனையும் தருகின்றது.

நல்லெண்ணை :

நல்லெண்ணையை விட்டு ஏற்றுவதல் எல்லாப் பீடைகளும் விலகி ஓடுகின்றது.

கடலை எண்ணெய் :

இதில் தீபம் ஏற்றுவது மிகவும் தவறு. அந்த வீட்டில் நித்திய கடன், துக்கம், பயம், சாராநாசம் பீடை இவைகளே சேரும்.

திரியின் வகைகள்

பஞ்சு :

இதில் திரியிடுவது மிகவும் நல்லது.

தாமரைத் தண்டு :

இதைத் திரித்து ஏற்றுவது முன்வினை பாவத்தைப் போக்கும் செல்வம் நிலைத்து நிற்கும்.

வாழைத் தண்டு :

இதை நூல் பாகமாகப் பக்குவப்படுத்தித் திரியிட குழந்தைச் செல்வம் உண்டாகும். தெய்வக்குற்றம் குடும்பச் சாபம் முதலியவை நீங்கி சாந்தி உண்டாகும்.

வெள்ளை எருக்கன் :

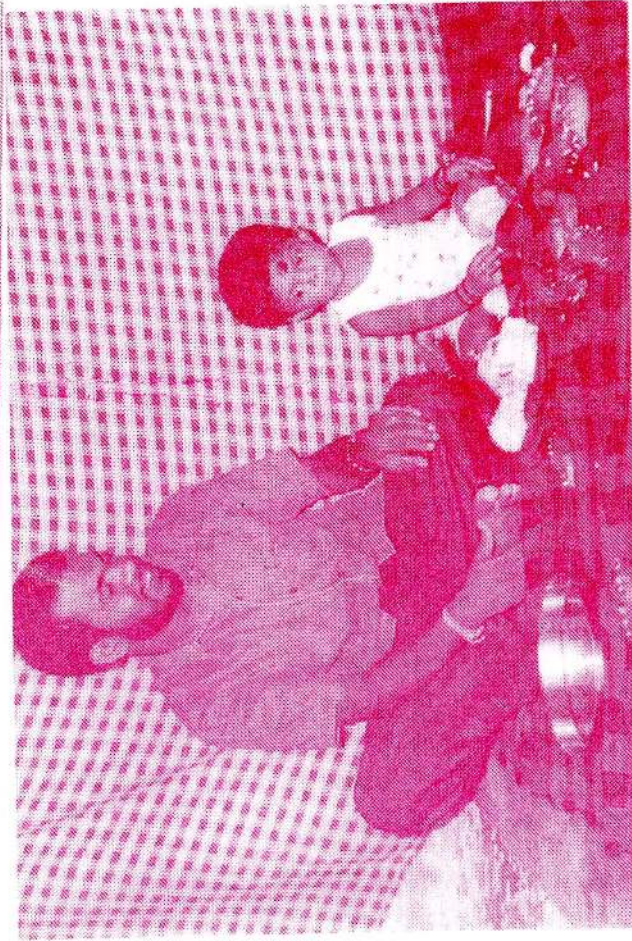
இதன் பட்டையைத் திரியாகச் செய்து தீபம்போட பெருத்த செல்வம் சேரும். பேய் பிடித்தவர்களுக்கு அதன் தொல்லைதீரும்.

புதுமஞ்சள் சேலைத்துண்டு :

திருமணத்தடை, மலஉடுத்தன்மை, பைசாச செய்வினை தோசங்கள் நீங்கும்.

புது வெள்ளைவஸ்திரம் :

இதில் பன்னீர் விட்டு காயவைத்து திரியாகப் பயன்படுத்த உத்தம பலனைக் காணலாம்.

ஆசையான மருமகனுடன் மழலை பேசிய போது தான் ஆசையாக எடுத்த போது.....

இறைவனுக்கு உகந்த எண்ணெய்

மகாலட்சுமி	:	நெய்
நாராயணன்	:	நல்லெண்ணை
கணபதி	:	தேங்காயெண்ணை
ருத்ராதி தேவதை	:	இலுப்பை எண்ணை
தேவி	:	ஐந்துவகை எண்ணெய்களும்
சர்வதேவதைகள்	:	நல்லெண்ணை

முகம் ஏற்றுவதன் பலன்கள்

ஒருமுகம் ஏற்றுவது	-	மத்தியபலன்
கிரண்டு முகம் ஏற்றுவது	-	குடும்ப ஒற்றுமையைக் வளக்கும்
மூன்று முகம் ஏற்றுவது	-	முத்திர சுகம் தரும்
நான்கு முகம் ஏற்றுவது	-	பக் பூமி தீவற்றைத் தரும்
ஐந்து முகம் ஏற்றுவது	-	செல்வத்தைப் பெருக்கும்

மண்ணால் செய்யப்பட்ட சிகல் சிலைக்கு வெள்ளி, பஞ்ச உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட விளக்குகள் பூஜைக்கு மிகவும் உகந்தது.

நெய், விளக்கெண்ணெய், வேப்பெண்ணெய், இலுப்பை எண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய் இந்த ஐந்தும் கலந்து ஏற்றி எவன் ஒருவன் ஒரு மண்டலம் (45 நாட்கள்) பூஜை செய்கின்றானோ அவனுக்குத் தேவியின் அருள் மந்திர சக்தி உண்டாகும்.

எம்மையாளும் ஒன்பதீஸ்மர்

1. சூரியன் :- எங்கள் தந்தையாரின் வாழ்க்கை, எமது ஆத்மபலம், எமது ஆற்றல், எமது செல்வாக்கு ஆகியவற்றிற்கு அதிபதி, எமக்கு ஒளியைத் தருபவர். உலகம் போற்றும் உத்தமர். பொழுதை விடிவிப்பவர் உணவை விளைவிப்பவர். ஒப்பற்றவர் நமஸ்காரப் பிரியர், ஞாயிறுதோறும் அவரை வணங்கி நல்வாழ்வு, ஞானம், ஒளி பெறலாம்.
2. சந்திரன் :- எங்கள் தாயாரின் வாழ்க்கை. எங்கள் அறிவு வளர்ச்சி, விவேகம், பெறுபேறுகள் ஆகியவற்றை அளிப்பவர்.
3. செவ்வாய் :- எங்கள் சகோதரர் நிலமை, காணி, நிலம், விவசாயம் வலிமை ஆளுமை ஆகியவற்றுக்கு முதல்வர்.
4. புகள் :- எங்கள் தாய் மாமன்மாரின் நிலமை, எமது கல்வி, வித்தை, விவேகம், அமைதி, அரசமதிப்பு, சிவற்றைக் கண்காணிப்பவர்.
5. வியாழன் :- குருவானவர் என்று புகழ் பெற்றவர், எங்கள் பிள்ளைகளின் புகழ், மகிழ்ச்சி, உடல்நலம், செல்வம் ஆகியவற்றை ஆள்பவர்.

6. வெள்ளி :- எங்கள் குடும்ப வாழ்க்கை ஆடை ஆபரணங்கள் சுகபோகங்கள், வண்டி வாகனங்கள், செல்வம், பேறு ஆகியவற்றை ஆண்டு கொடுப்பவர்.
7. சனி :- சீவபெருமானுக்கு அடுத்து ஈசுவரப் பெயர் பெற்றவர். பெரியவர், எமக்கு ஆயுளைத் தருபவர். ஆனால் குறுக்குப் பாதைகளையும் காட்டுபவர். ஆபத்துக்களையும் உண்டாக்கி வீடுபவர்.
8. கிராகு :- எங்கள் தந்தையாரின் முன்னோரைப் பாலிப்பவர். எமக்கு புத்தியோசனைகளை உண்டாக்குபவர் எமக்கு அடிமை, குடிமை, ஆதிக்கம் ஆகிய செல்வாக்குகளைத் தருபவர். ஆனால் எம்மைச் சீறைச்சாலைக்கும் அனுப்பிவிடுபவர்.

நன்றி சொல்வோம்

2006 ஒக்டோபர் 12ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை இறைவனின்
அரவணையில் சென்ற எமது குடும்பத்தின் ஒளி விளக்கு
அமரா ஆலாலசுந்தரம் சதீஸ் அவர்களின்....

வைத்தியசாலையில் வந்து ஆறுதல் ஸறியவர்கள் அஞ்சலிக்காக
வைக்கப்பட்ட இடங்களில் அஞ்சலி செனுத்தி மலர் வலயங்கள்
வைத்தவர்கள், வாகனங்கள் அனுப்பி ஆதரவு தந்தவர்கள், கடல்
வழிமார்க்கமாக வருவதற்கு போட் அனுப்பி உதவி செய்த M.P.C.S

உரிமையாளர்களுக்கும் இறுதிக்கிரகைகளில் வாகனம்
அனுப்பியவர்கட்கும் வீட்டில் மலர் தூவியும் மலர் மாலை இட்டும் மலர்
வலயம் வைத்தவர்களுக்கும், தந்தி தபால் மூலம் தங்கள் அனுதாயம்
தெரிவித்தவர்களுக்கும், தொலைபேசி மூலம் வெளிநாடு உள்ளாடுகளில்
இருந்து அனுதாயம் ஸறியவர்களுக்கும், தோழோடு தோழ் கொடுத்தும்
கொண்டு இருக்கும் உற்ற நண்பர்களுக்கும், அந்தியேட்டி வீட்டுக்
கிரகைகள் நிகழ்வுகளில் கலந்து நின்று தேற்றிய அந்தணர்கள்,
பெரியார்கள், சுற்றத்தார் உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள்
அனைவர்க்கும் இம் மலரினை எமக்கு அச்சீட்டுத் தந்த தயா
அச்சகத்தினருக்கும் எங்கள் இதயபூர்வமான நன்றிகள்
உரியதாகட்டும். கண்ணீர் அஞ்சலி தந்துதவிய ஆசிரியர்கள், மற்றும்
சமய குருமார்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நெடுந்தீவு.

இங்ஙனம்
அன்பான அன்னை,
அன்புச் சோதிரிகள்,
அத்தார்கள், மருமக்கள்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்.
எதற்காக நீ அழுகிறாய்
எதை நீ கொண்டுவந்தாய்
அதை நீ இழப்பதற்கு
எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
அது வீணாவதற்கு
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை
மற்றொருவருடையதாகிறது
மற்றொருநாள்,
அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாராம்சமாகும்”

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.